

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

duben 2026 / ročník XXXVI

Velikonoční Triduum
v naší katedrále

Pozvánky
na kněžská svěcení

Oprava kostela sv. Víta

Na KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

**v sobotu 27. června v 10 hod.
v katedrále sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích**

vás srdečně zvou

Mariano Zanolli

a

Giovanni Giuliani

**z Diecézně-misijního mezinárodního
semináře Redemptoris Mater**

Obsah

Editorial	3
Velikonoční Triduum 2026 v českobudějovické katedrále	4
Missa Chrismatis 2026 v Českých Budějovicích	6
„ČLOVĚK BOHA NIKDY DOST NEMILUJE A TO JE TO JEDINÉ, ČEHO MUSÍ LITOVAT;“	7
Celostátní setkání mládeže v Ostravě 2026	7
Byla zahájena velká oprava kostela sv. Víta v Českém Krumlově	8
Slovo krumlovského preláta k opravě kostela sv. Víta	9
WAKE UP! festival opět po roce promodlí město i kraj	9
Slovo života pro děti	10
Každý dobrovolník přichází s vlastním příběhem. Já mu pomáhám hledat, kam patří.	12
Děti v zimbabwském Kwekwe vyrůstají bez podpory rodin i státu. Čeští dárci skrze Charitu darovali čtvrt milionu korun.	13
Domácí násilí se nevyhýbá ani seniorům. Obětem pomáhá charitní Intervenční centrum.	14
Přihlaste své děti na letní tábor DEMDAAL!	15
Putování BIGY a CZŠ za svatým Augustinem	16
Setkání, které pohládilo srdce	17
Personalia	17
Postní putování k Panně Marii Bolestné na Dobrou Vodu u Českých Budějovic	18
Služebnice Domova Matky zvou na letní setkání pro dívky na Dobré Vodě	19
Ke 150. výročí úmrtí P. Františka Kamarýta	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Ing. Stanislava Vitoňová

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Tiskárna INPRESS a. s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 10. 5. 2026

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 30 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Zrození z vody a z Ducha (Jan 3,5) při velikonoční vigílii v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Více v článku na straně 4. Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra.

Ve věku devadesáti let zemřela ve čtvrtek 16. dubna 2026 paní Helena Faberová, zakladatelka Diecézní charity České Budějovice. Pohřební mše svatá byla za zesnulou sloužena ve středu 22. dubna v kostele sv. Jana Nepomuckého v Českých Budějovicích. Památce paní Faberové se budeme podrobně věnovat v květnovém vydání našeho časopisu.

Editorial

Milí bratři a sestry!

Prožíváme velikonoční čas, který je důležitý pro posílení křesťanské víry našich komunit a farních společenství, ale i té naší osobní! Církev hlásá už 2000 let, že „*Kristus je ten, který nás vyrval z otroctví ke svobodě, z temnoty ke světlu, ze smrti k životu, z tyranie k věčnému království. Učinil z nás nové kněžstvo a lid vyvolený navěky. Kristus je velikonoční Beránek naší spásy.*“ (z velikonoční homilie biskupa Melitona ze Sard).

Toto je nádherné poselství Velikonoc, které nám zanechali prvotní křesťané! Proto ale, aby se toto poselství stávalo i naší každodenní zkušeností, dostávalo se do našich rodin a – skrze ně – i do naší společnosti, je k tomu potřebná živá víra. Ona je schopna otevřít Ježíši Kristu vzkříšenému dveře našich srdcí, aby On

mohl dál konat své dílo i dnes. Víra nám dává možnost vstupovat hlouběji do tajemství Boha i druhého člověka; učí nás číst mezi řádky v událostech našeho života; dává nám sílu odpouštět; učí nás trpělivosti i v situacích, které nejsou podle našich představ; pomáhá vidět poslání, které nám Bůh svěřil, a mnoho dalšího.

Víra ale není něco statického, co už máme v kapse jednou provždy. Víra může zeslábnout či ji člověk může úplně ztratit, což vidíme u mnoha lidí dnešní doby, kterým už velikonoční poselství nic neříká. Na druhou stranu je možné ale víru nechávat dozrát, posilovat ji a upevňovat tak, že se z malého hořčičného semínka stane velký keř, který je schopen nabídnout útočiště a pomoc mnoha lidem.

Chci využít této příležitosti, abych vás povzbudil, bratři a sestry, abychom se nebáli jít si poslechnout přednášky či katecheze o víře, které se nám nabízejí. Někdy je jednodušší zůstat doma v teple a spokojit se s tím, co máme. Pokud ale člověk trochu zariskuje pro Pána a zatouží po setkání s ním, může být velmi překvapen, jak velké věci pro něho měl Bůh ještě připraven!

ThLic. Ing. Zdeněk Gibiec
rektor Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater v Českých Budějovicích

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Své reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Velikonoční Triduum 2026 v českobudějovické katedrále

Mše svatá o velikonočním Triduu sloužil a velkopátečním obřadům předsedal diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil. Při mši svaté na památku **VEČEŘE PÁNĚ NA ZELENÝ ČTVRTEK** řekl: „Modlíci se církev hledí Pánu na ruce a do očí. Chce se s Ním v tuto jedinečnou chvíli setkat skoro fyzicky. **Hledíme na ony ruce, kterými uzdravoval lidi, na ruce, jimiž žehnal dětem, na ruce, které na lidi vkládal, na ruce, které byly přibity na kříži a které navždy ponесou stigmata jako znamení Jeho lásky, ochotné zemřít.**“ V souvislosti s rozjímáním o Pánových rukou poprosil biskup Kročil **o modlitbu za všechny kněze**, kteří při dnešní památce Večeře Páně berou do rukou chléb podobně, jako to činil Pán Ježíš se svými apoštoly. Vyjádřil přání, aby ruce kněží stále více roznášely do světa spásu, aby nesly požehnání a zpřítomňovaly Boží dobrotu.

Po homilii se biskup Kročil po Ježíšově vzoru přepásal a v pokoře poklekl a **umyl nohy dvanácti mužům, osušil je a políbil**. Syráský jáhen a básník Cyrillonas (4. stol.) opěvuje skutek mytí nohou slovy: *Ptal jsem se proroků: »Prosím vás, abyste mne chvíli poslouchali. Moje oči uviděly věci vzbuzující údiv, chci vám všem o nich vyprávět. Moje smysly jsou zmatené a můj duch je plný ohromení. Ten, kterého jste hlásali, že je Oheň a Duch, všemohoucí Plamen, podoben Neviditelnému, o němž jste hlásali, že ho nemůže spatřit žádný člověk na světě, aniž by zůstal naživu, o němž jste řekli, že z bázně před ním si andělé zakrývají obličej křídly, ten, o němž jste vyprávěli, že ho uviděl Daniel jako starce na trůně, o němž jste učili, že jeho pohled uvede svět v úděl a všechno stvoření se zachvěje – právě tento se stal služebníkem, přinesl nádobu, umyl rybářům nohy a osušil je plátnem, ano, on udělal totéž i svému zrádci.«*

Přenášení Eucharistie do Getsemanské zahrady umístěné v kapli Smrtelných úzkostí Páně vedle katedrály doprovodili hlukem pronikajícím do morku kostí českobudějovičtí hrkači.

Atmosféru **VELKÉHO PÁTKU** přiblížil ve své homilii P. Dr. Zdeněk Mareš, děkan katedrální kapituly: „Už jsme si tak nějak zvykli, že v našich kostelích a chrámech slavíme Eucharistii. Dnes to neplatí. Dnes neslavíme. Naopak. **Celá církev dnes prožívá smutek.** A nejen kříž je zahalen, ale i celá církev je zahalena do smutku a nikde na světě, v žádném kostele se dnes neslaví Eucharistie. I my, zde přítomní, se spoluúčastníme tohoto smutku církve a všichni společně vzhlížíme právě ke kříži, který nám znova připomíná Ježíšovo ponížení, utrpení, bolest a smrt.“

V homilii pak pokračoval **zmínkou o příslibeném příchodu Mesiáše, který se uskutečnil v osobě Ježíše Krista.** Na

Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

Foto: Stanislava Vitoňová / Člověk a víra

několika příkladech přiblížil i Ježíšovo konání a cestu, která vrcholí na Kalvárii. Připomněl i několik postav – Piláta, Petra, Jidáše, velekněze či Marii pod křížem svého Syna. Zdůraznil pak přesah těchto postav a jejich postojů, které se opakují až do dnešních časů a každý z nich je také pro dnešního křesťana výzvou ke konfrontaci a přemýšlení.

Své rozjímání zakončil děkan Mareš výzvou: „Bratři a sestry, mějme dobrou vůli. Nebojme se vynaložit trochu více snahy o osobní pokoru a spolu s Marií následujme našeho Pána, který řekl: **'Kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž každodenní a následuj mě.'** (Mt 16,24) Kráčejme tedy cestou Božího vítězství a nakonec vlastně i vítězství svého. Jen po této cestě dojdeme k cíli, do radosti věčné s naším Pánem.“

Po homilii následovalo odhalování kříže a jeho nekonečně dlouhé uctívání. Katedrála se během zpívaných pašijí zaplnila do posledního místečka a všichni se chtěli poklonit kříži. Kéž bychom si k němu uchovali takovou úctu nastálo a učinili ho středobodem svého života!

Královna liturgie – **VELIKONOČNÍ VIGILIE** – se nesla ve znamení radosti o to větší, že při ní z rukou diecézního biskupa **přijalo iniciační svátosti sedm mladých lidí**. Ve své homilii se biskup Kročil zamýšlel kromě jiného nad tím, jak souvisí Boží narození s Velkým pátkem a s Nedělí vzkříšení. Proč se *'Slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi'* (Jan 1,14)? **„Bůh se vtělil do lidské přirozenosti právě proto, aby zemřel a vstal z mrtvých!** Boží Syn přistoupil na to, že bude žít tím, čím by měl žít každý člověk, tedy tajemstvím budoucí proměny. Cílem našeho života na tomto světě je naše **radikální přeměna, transformace**, abychom mohli mít účast na věčném Božím životě,“ řekl českobudějovický biskup a uvedl jako příklad Izraele utiskovaného v Egyptě. Bůh ho vysvobodil a vedl ho do Zaslíbené země. Čtyřicet let putovali Židé pouští do Palestiny svobody a mnoho jich mělo dojem, že jdou vstříc jisté smrti, a chtěli se vrátit ke své cibuli, okurkám a masu, ke svému „malému štěstí“ v Egyptě. Díky Mojžíšovi však pochopili, že **musejí „odumřít“ tomu, jací byli, a „znovusenarodit“ proto, kým by měli být.**

I Ježíš – Boží Syn – se podrobil tomuto zákonu proměny, jak to vysvětluje otec biskup Vlastimil: „Přišel, aby se podrobil otroctví pozemského života. Trpěl chladem i vedrem, hladem i žízní, lidskou nenávistí, plakal nad hříšným Jeruzalémem a později přešel do života v těle oslaveném. Ale mezi tvarem života v lidské přirozenosti a návratem do Boží slávy měl také svou 'poušť' a tou pouští byla Křížová cesta, Kříž a Hrob.“ **Také každý z nás musí dorazit tam, kde je Ježíš: „Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já“ (Jan 17,24).** K přechodu od života otrocka k životu s Bohem je však zapotřebí živé víry a zcela zásadní je, **aby byl Kristus přítomen v našich každodenních rozhodnutích.** „Nechť nás tedy radost Paschálního Tajemství vždy doprovází a podporuje v každodenní snaze o proměnu sebe sama i světa kolem nás ve skutečné Boží prostředí,“ modlí se v závěru své homilie českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil.

Stanislava Vitoňová, Člověk a víra

Missa Chrismatis 2026 v Českých Budějovicích

Na prahu velikonočního Tridua se v katedrále svatého Mikuláše **shromáždili kněží českobudějovické diecéze kolem svého biskupa**, aby slavili Nejsvětější oběť, obnovili své kněžské závazky a odnesli si posvěcené oleje. Diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil založil svou homilii na vyslechnutých čteních a hovořil o dvojím rozměru kněžství.

Téměř mystický rozměr kněžské služby spočívá v tom, že přímo Ježíš Kristus – *„ten, který nás miluje a svou krví nás obmyl od našich hříchů“* (Zj 1, 5-6) – učinil ze svých služebníků královské kněžstvo pro svého Boha a Otce. „Původ našeho povolání, původ naší služby spočívá v Ježíši, našem Pánu a **jenom ve spojení s Ním můžeme naplno žít i své kněžství,**“ zdůrazňuje biskup Kročil. Před svou duchovní agonií v Getsemanské zahradě žádal Pán Ježíš své apoštoly – tedy ty první, nové kněze rodící se církve – aby zůstali s Ním a bděli. „On je neposílá, aby šli učit, kázat, uzdravovat nebo křtít; **on je zve k bdění v modlitbě,** aby obstáli v čase zkoušky,“ vysvětluje diecézní biskup a dodává, že kněží jsou povoláni sdílet i Kristovu oběť, že jsou Božím vlastnictvím, **alter Christus.**

„Od okamžiku svátostného svěcení patříme Jemu! Jsme ponoření do Boha, jsme zcela odevzdáni živému Bohu. **Byli jsme vyňati ze světa a darováni Bohu.** Pán ve své velekněžské modlitbě prosí svého nebeského Otce, aby apoštoly posvětil v pravdě, tedy je vytrhl z nich samých a přijal je jako své vlastnictví, aby pak mohli skrze Něho, s Ním a v Ném konat kněžskou službu pro svět. **Zasvěcení a oběť** – dvě slova, která mají nebývale hluboký význam – nám umožňují proniknout do niterného, intimního prostoru Božského srdce Krista Pána a měla by být stále znovu předmětem našeho rozjímání. Je v nich obsaženo celé tajemství našeho vykoupení. A je v nich také původ služebného kněžství v církvi, tedy našeho kněžství,“ říká biskup Vlastimil Kročil.

Druhým rozměrem kněžství je povolání kněze zastupovat lidi před Bohem a být jim k dispozici, jak píše prorok Izaiáš: *„Hospodin mě pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění... hlásat Hospodinovo milostivé léto.“* (Iz 61,1–2). Veškeré konání kněží je službou a je zcela závislé na Kristu

a Jeho jediném a věčném kněžství. On jim světuje posvátnou moc, která ovšem vždy zůstává Jeho mocí. Proto se mají kněží **poměřovat výhradně se samotným Kristem**, který jediný je a stále má být jejich vzorem, mírou i stylem jejich kněžství. A tímto stylem a touto mírou je skutečnost, že se z lásky k nám, lidem, stal posledním a služebníkem všech.

Kněžské závazky, které dnes přítomní kněží obnovili, jsou vyjádřením způsobu života, v němž **kněží zcela patří Bohu a zároveň kráčejí se svými bližními.** Jsou ve světě, ale nejsou z něj, nepatří mu. Celý jejich život ukazuje na Boha a doprovázejí věřící na cestě k tajemství Krista, aniž by se stavěli na Jeho místo. „V této naší svaté službě si vás všechny dovoluji vyzvat, **abyste nezůstávali jen sami pro sebe.** Pamatujme, že Ježíš posílal své učedníky po dvou a že chtěl církev jako společenství – naše víra není vírou samotářů uzavřených do sebe. V dnešní době potřebujeme více než kdy jindy **vzájemnou a silnou podporu bratrské modlitby.** Proto vás vybízím, drazí spolubratři, snažte se vytvářet atmosféru autentického kněžského bratrství, budujte takový prostor, který se stane pevným zázemím k prožívání kněžské spirituality. Vždyť také neseme odpovědnost jedni za druhé,“ klade svým kněžím na srdce jejich diecézní pastýř a povzbuzuje je k tomu, **aby vysluhovali svaté svátosti věrně, důstojně a s neochvějnou vírou a aby pravidelně přistupovali ke svátosti smíření,** čerpali z ní sílu a duchovně nestrádali. Zároveň vyjadřuje odhodlání sám toto uskutečňovat, aby ve všech rostla radostná vděčnost za onen veliký dar kněžství, za pomazání kněžských rukou, které na oltářích našich kostelů obnovují Kristovu oběť.

V závěru své homilie odkazuje biskup Kročil na hlavní patronku a ochránkyni Českých Budějovic: **„Panna Maria Budějovická** má na svém rouchu vyobrazené pšeničné klasy, které evokují eucharistii, neboť jejím prostřednictvím se světu dostalo Ježíše, ‚Chleba živého‘ sestupujícího z nebe. Obrátme se k ní a prosme o její mateřskou ochranu, když jsme to dnes my, kdo přináší svátostného Krista současnému světu. Prosme tedy: **Královno kněží, oroduj za nás! Amen.**“

Stanislava Vitoňová

„ČLOVĚK BOHA NIKDY DOST NEMILUJE A TO JE TO JEDINÉ, ČEHO MUSÍ LITOVAT,“

píše P. Jan Bula z vězení den před svou smrtí.

P. Jan Bula a P. Václav Drbola, oběti komunistického režimu, se stanou **prvními blahoslavenými moderní české historie a prvními blahoslavenými brněnské diecéze**. Obyčejní kněží, kteří oddaně a s velkým nasazením sloužili Pánu Bohu a svěřeným lidem, byli v rámci tzv. babických procesů mučeni a odsouzeni k trestu smrti. **Jejich beatifikaci schválil papež Lev XIV. v říjnu 2025 a uskuteční se v sobotu 6. června 2026 na brněnském výstavišti**. Více informací: <https://www.buladrbola.cz/>

P. Jan Bula pocházel z Lukova u Moravských Budějovic. Po absolvování gymnázia vystudoval teologii. V roce 1945 byl v Brně vysvěcen na kněze a poté nastoupil do farnosti v Rokytnici nad Rokytnou na Třebíčsku, kde si získal mimořádnou oblibu mezi lidmi – zejména mezi mládeží. Vedl společenství, maloval obrazy, opravoval kostel a vysloužil si pověst otevřeného, charismatického a laskavého člověka. Na konci dubna 1951 byl P. Jan zatčen a uvězněn. Byl falešně obviněn a po brutálních výsleších a zmanipulovaném soudním řízení byl v listopadu 1951 odsouzen k trestu smrti. Popraven byl 20. května 1952 v jihlavské věznici ve věku nedožitých 32 let. Den před smrtí směl

napsat dopisy na rozloučenou svým blízkým. Stála v nich věta: **„Největší posilou je mi to, že jsem věrně sloužil Bohu až do konce.“**

P. Václav Drbola se narodil ve Starovičkách u Hustopečí. Po absolvování gymnázia vystudoval teologii. Na kněze byl vysvěcen v Brně roku 1938 a následně působil ve Slavkově u Brna, v Čučicích, Bučovicích a od roku 1950 v Babicích. V Bučovicích se výrazně zapojil do veřejného dění v Orlu a Spolku katolických tovaryšů. V Babicích se staral o chod celé farnosti a začal s opravou varhan. V polovině června 1951 byl zatčen a falešně obviněn. Ve vykonstruovaném soudním procesu byl Václav Drbola odsouzen k trestu smrti a popraven 3. srpna 1951 v jihlavské věznici ve věku 38 let.

Zdroj: Biskupství brněnské

Celostátní setkání mládeže v Ostravě 2026

Poděkování za podporu a prosba o modlitbu za Celostátní setkání mládeže v Ostravě.

Celostátní setkání mládeže (CSM), které se uskuteční 11.–16. 8. 2026 v Ostravě, je událostí celé církve v České republice a bude nejen akcí pro mladé. Děkujeme vám za vaši štědrost při sbírce v březnu 2025, během níž jste podpořili Jubileum mládeže v Římě i nadcházející CSM v Ostravě. Mnozí z vás prostřednictvím médií sledovali CSM v roce 2022 v Hradci Králové nebo dění během Jubilea mládeže v Římě v roce 2025. Tato setkání jsou velkým povzbuzením nejen pro mladé, ale pro celé společenství církve. Slouží k tomu, aby se formovala celá církev – laici, kněží, zasvěcené osoby, rodiny, dospělí i senioři. Vede to také k větší odpovědnosti za mladé a k větší ochotě nechat se oslovit jejich otázkami, přáními i těžkostmi. Slavení těchto setkání je proto nesmírně důležité, aby se v církvi uchovala naléhavá potřeba jít s mladými, přijímat je, trpělivě jim naslouchat a hlásat jim Boží slovo s láskou i rozhodností, jak se píše v Pastorační směrnicí pro slavení Světového dne mládeže v místních církvích.

Jedním z pilířů příprav na CSM je modlitba. Zveme vás proto ke společné modlitbě za mladé. V rámečku je uveden text „MODLITBA ZA CSM V OSTRAVĚ 2026“. Pokud chcete, můžete se připojit k ostravsko-opavské diecézi v symbolický čas 20:26 hodin.

Další potřebné informace a přihlašování najdete na webu CSM: <https://celostatnisetkanimladeze.cz/ostrava-2026>

P. Mgr. Roman Kubín, ředitel Sekce pro mládež ČBK

MODLITBA ZA CSM V OSTRAVĚ 2026

Dobrý Bože,
ty nás miluješ a pomáháš nám.
Děkujeme ti, že jsi stále s námi.
Děkujeme za příklad mladých odvážných lidí.
Posiluj nás, ať se ničeho nezalekneme,
naplň naše srdce svým pokojem,
a i když se všechno kolem nás chvěje,
dej, ať stojíme pevně.
Pomáhej mladým lidem, ať se dobře připraví
na Celostátní setkání mládeže v Ostravě,
ať zakusí tvou přítomnost
a načerpají inspiraci do každodenního života.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.
Zdrávas Maria, ...
Svatý Piere Giorgio Frassati a královno Ester, orodujte za nás.

*S církevním schválením vydala
Sekce pro mládež České biskupské konference.*

Byla zahájena velká oprava kostela sv. Víta v Českém Krumlově

V pátek 13. března 2026 byla zahájena realizace projektu „Revitalizace kostela sv. Víta v Českém Krumlově“. V ten den bylo staveniště předáno dodavateli stavebních prací. Výsledkem projektu bude nejen zlepšení technického stavu objektu, ale i rozšíření návštěvnických možností o nové turistické trasy s průvodcem. Stavební práce by měly být dokončeny 30. září 2027. Po celou dobu opravy bude kostel přístupný jak pro turisty, tak pro konání bohoslužeb.

Stavební práce budou velmi rozsáhlé: zahrnují opravu střechy lodi kostela i věže (včetně výměny krytiny a obnovy historických krovů); zpřístupnění krovu lodi a věže pomocí nových pochozích lávek a opraveného schodiště; částečnou obnovu fasády a modernizaci elektroinstalace včetně elektronického zabezpečovacího systému s kamerovým dohledem.

Takto rozsáhlá oprava v historickém centru města bude bohužel občas znamenat dopravní komplikace a omezení, především kvůli dopravě materiálu, lešení a řeziva (některé trámy pro krov jsou až 10 m dlouhé).

Financování:

Celková hodnota projektu je 57 800 000 Kč. Z toho dotační program IROP a dotace Ministerstva kultury ČR zajistí asi 22 mil. Kč a dalších asi 15 mil. Kč bude financováno z prostředků církve. Na realizaci celého rozsahu prací bohužel – s ohledem na finanční možnosti církve – v tuto chvíli chybí téměř 19 mil. Kč. O pomoc jsme požádali město Český Krumlov a doufáme, že nám město při opravě kostela sv. Víta pomůže. V případě, že se nám nepodaří získat alespoň 18 mil. Kč, budeme nuceni zredukovat rozsah opravy: bude provedena pouze

Foto: Zdeněk Poruba / Člověk a víra

oprava střechy lodi a věž bude muset na svou opravu počkat. Při opravách kostelů města a obce pomáhají velmi často, za což jim patří veliký dík. Např. ve Frymburku přispěl městys na opravu věže kostela 5,4 mil. Kč, v Borovanech 4,4 mil. Kč; opravy dalších kostelů podpořily radnice v Ledenicích, Hluboké nad Vltavou, Jistebnici i v dalších místech.

Petr Samec

REVITALIZACE KOSTELA sv. Víta v Českém Krumlově

Oprava střechy lodi, střechy a fasády věže kostela.
Děkujeme za Vaši velkorysou pomoc i každý příspěvek při realizaci tohoto projektu.

Číslo účtu:

4865507319/0800

Variabilní symbol (nepovinné): **999**

Zpráva pro příjemce: **Dar na opravu kostela**

IBAN: CZ 38 0800 0000 0048 6550 7319

BIC/SWIFT: GIBACZPX

Slovo krumlovského preláta k opravě kostela sv. Víta

Vážení a milí čtenáři našeho diecézního časopisu Setkání,

město Český Krumlov má dvě ikonické dominanty: kromě světoznámého zámku – se slavným barokním divadlem a věhlasnou zámeckou zahradou s otáčivým hledištěm – se na druhém břehu řeky Vltavy majestátně tyčí prelátský kostel svatého Víta. Je stejně jako krumlovský zámek národní kulturní památkou, neboť má bohatou historii a jeho gotická architektura a vnitřní výzdoba každého návštěvníka velice zaujme a nadchne.

Tímto kostelem od jeho posvěcení roku 1439 skutečně procházely dějiny. Kázal zde svatý Jan Kapistrán; navštívil jej papežský legát kardinál Eneáš Silvius Piccolomini – pozdější papež Pius II.; roku 1655 byl tento kostel papežem Alexandrem VII. povýšen na prelátský; primiční mši svatou zde měl pozdější pražský arcibiskup a primas český kardinál Bedřich Schwarzenberg; jako kardinál jej soukromě v devadesátých letech minulého století navštívil Josef Ratzinger – pozdější papež Benedikt XVI.; je v něm pochován místní vladař Vilém z Rožmberka spolu se svou manželkou Annou Bádenskou; v kapli svatého Jana Nepomuckého je pochována další místní vladařka – Eleonora Amálie ze Schwarzenbergu a sedm srdcí jejích nejbližších příbuzných; je zde hrob prvního českokrumlovského preláta Jiřího Bílka z Bílenberka. Kostel sv. Víta s vírou navštěvovaly všechny tři českokrumlovské vladařské rody: Rožmberkové, Eggenbergové i Schwarzenbergové. V tomto kostele také několik let hrál na varhany známý hudební skladatel Petr Eben. A to vše je jen krátkým výčtem událostí ze slavné historie českokrumlovského farního kostela svatého Víta.

Letos nastala další důležitá etapa v bohaté historii kostela. Před Velikonocemi jsme zahájili generální opravu. Oprava se pečlivě připravovala několik let. Podařilo se nám získat finance z evropského fondu IROP, dotaci Ministerstva kultury ČR a značnými finančními prostředky samozřejmě přispěje i církev.

Nyní nastala chvíle, kdy začínáme realizovat náročnou renovaci lodi kostela, střechy kostela a jeho věže. Celá akce má trvat do konce roku 2027 a bude stát skoro 58 milionů korun. Všichni dobře víme, že to bude pro všechny zúčastněné velmi náročné. Přitom pro běžný provoz našeho kostela se nic nezmění – chrám zůstane veřejnosti denně zpřístupněn.

Samozřejmě že důležitou součástí této opravy jsou finance. Bohužel vlivem mezinárodní situace, války na Ukrajině a dalším nepříjemným skutečnostem, které se dějí ve světě, se změnila pravidla finančních podílů státu a vlastníka objektu. Náhle jsme se ocitli v situaci, kdy nám k celkové realizaci opravy kostela chybí asi 19 milionů korun. S tím jsme pochopitelně ještě nedávno vůbec nepočítali. Protože však samozřejmě chceme kostel opravit v celku, musíme do dokončení opravy získat chybějící prostředky od různých dárců a subjektů.

Vyhlásili jsme proto sbírku na opravu kostela sv. Víta. Jsme vděční za jakýkoli dar a věříme, že se nám náš plán opravit celý kostel vydaří stejně tak, jak se to podařilo v nedalekém Kájově. Tam jsme opravili celý poutní areál, který teď v plné kráse vítá poutníky z celého světa.

Upřímně děkuji za vaše modlitby, za jakoukoli pomoc i finanční dary na tento účel. Pán Bůh zaplať. A až se toto dílo podaří, všechny vás srdečně zvu na návštěvu Českého Krumlova a našeho nádherného kostela svatého Víta. Díky.

*Mgr. Václav Pícha, J.C.D.,
prelát českokrumlovský*

WAKE UP! festival opět po roce promodlí město i kraj

Chvála v srdci města – též vy můžete být u toho.

Již 6. rokem se uskuteční letniční kulturní streetfestival WAKE UP! České Budějovice. V sobotu 23. května před slavností Seslání Ducha Svatého se na dvou místech od 14:00 do 18:00 rozezní chvály a modlitby. Na náměstí Přemysla Otakara II. a v klášterní zahradě na Piaristickém náměstí se přislíbili zapojit písněmi, slovem či tancem mj. otec Tomas van Zavrel, Paul Sultana z Hrdějovic, taneční soubor Biblické tance nebo kapely Amaro Del či Trinity Worship Band.

Smyslem festivalu je promodlit město a kraj, prosit za vylití Ducha Svatého, oslavovat Boha na veřejném prostranství a dát kolemjdoucím příležitost se setkat s živou, radostnou vírou uprostřed ruchu tohoto světa. Festival je ekumenický a již od svého počátku je připravovaný ve spolupráci několika církví a sborů v Č. Budějovicích.

Za Pastorační středisko Iva Hojková

Ježíš nás posílá přinášet Jeho lásku

„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého!“ (Jan 20,21 22)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

(Květen 2026 – z nedělní liturgie 24. května, Slavnost Seslání Ducha Svatého)

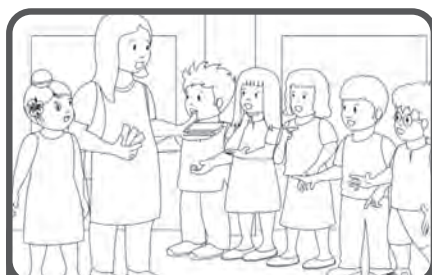
Apoštolové, kteří bolestně prožívali Ježíšovu smrt, jsou nyní plni radosti z Jeho Vzkříšení: vše co řekl, byla pravda! Ale teď už s nimi Ježíš není pořád: chybí jim a jsou trochu ustrašení.

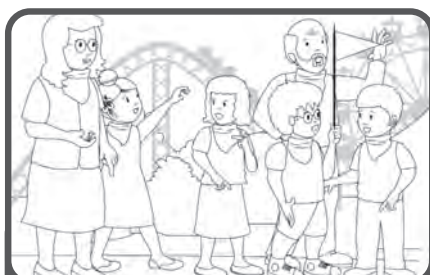
Čtyřicet dní po Vzkříšení Ježíš vstoupí do nebe ke Svému Otci, ale řekne apoštolům, že je nenechá samotné. A doopravdy po pár dnech jim posílá Ducha Svatého: to je slavnost Letnic!

Ted', když je naplnil dech Ducha, jsou připraveni oznámit všem radostnou zprávu: „Jako Otec poslal mne, tak také já posílám vás“, řekl Ježíš. Ted' běží, aby všem přinesli Boží lásku!”

Jsem Isabel ze Salvádoru. Během svátků jdeme některý den s rodiči k prarodičům do blízké vesnice. Chodím tam ráda, protože si hraju se svými sestřenicemi. V prosinci jsem tam poznala i jiné holčičky.

Jsou to babiččiny sousedky a každé odpoledne si s námi přišly hrát. Byly tak šťastné, že nikdy nechtěly odejít. Všimly jsme si, že měly hlad, a tak jsme měly vždy připravenou svačinu.

O Vánocích jsme jedli společně typické jídlo. Byly šťastné a měla jsem radost, že jsem jim přinesla Ježíšovu lásku. Ted' jsem daleko, ale babička říká, že se na mě stále ptají: jsme kamarádky!

SLOVO ŽIVOTA

DUBEN 2026

«Zůstaň s námi, neboť se připozdívá.» (Lk 24,29)

Posílení novou vírou se rozhodli vrátit se do Jeruzaléma, aby ostatním oznámili, že Ježíš žije. „Ježíš je stále Ježíšem, i když je přítomen pouze duchovně, je-li přítomen (...) v hruď žhne jeho láska: život.“ (1)

Po Ježíšově smrti jsou učedníci smutní a zdrcení. Dva z nich opouštějí Jeruzalém a vrací se do Emauz. Ztratili naději. Jejich víra je otřesena a bolest je tak velká, že již nevidí žádný smysl na své cestě.

“ Je sobotní odpoledne, scházíme se na rohu u domova důchodců. Jsme trochu nervózní a netušíme, co nás čeká. Máme ruce plné tašek a balónků. Co vlastně jdeme dělat do domova důchodců, když v ulicích pulzuje život?

Ježíš k nim přistoupil jako cizinec. Kladl jim otázky a začal jim vykládat Písmo. Jeho slova jim dodávala útěchu a zahřívala srdce, i když ho ještě nepoznali. Ježíš je vždycky s námi, i ve chvílích, kdy jeho přítomnost nedokážeme vnímat.

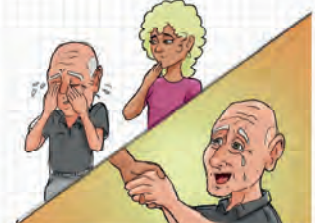
Než vejdemo, ujistíme se, že chceme mít Ježíše mezi sebou. Přiblížíme se k seniorům a ptáme se každého z nich na jejich jméno, čímž se atmosféra uvolní. Z balónků vyrábíme květiny.

Večer ho učedníci pozvali, aby s nimi zůstal. Tato prosba ukazuje vstřícný postoj, který je nezbytný pro skutečné setkání s Ježíšem. Během večere ho poznali, když lámal chléb. Smutek vystřídal radost a toto setkání proměnilo jejich srdce.

Jeden z nich pláče, protože ho už dlouho nikdo nenavštívil. Prosi nás, abychom se vrátili. Příště to byli oni, kdo nám zazpívali.”

Itálie

KVĚTNOVÝ Nezbeda a Cvrček

V květnovém výtisku Nezbedy mladí čtenáři naleznou rozhovor s kapucínem Andělem Františkem Homolou o tom, jak pomáhá navracet do kostelů zvony, které byly během minulého století odebrány nebo zničeny, povídku „O panu Levínkovi a čokoládě, která se rozpouštěla“, poslední díl příběhu „Výprava na otroky“, další pokračování misijní dobrovolnické práce Anny Pavelcové působící v Tanzanii a dvanáctý díl životopisu sv. Maxmiliána Kolbeho „Rytíř Neposkvrněné“. Vše doplňují tradiční rubriky Humor, Vlčí doupe, Převratné objevy, Filmový svět a Pro bystré hlavy.

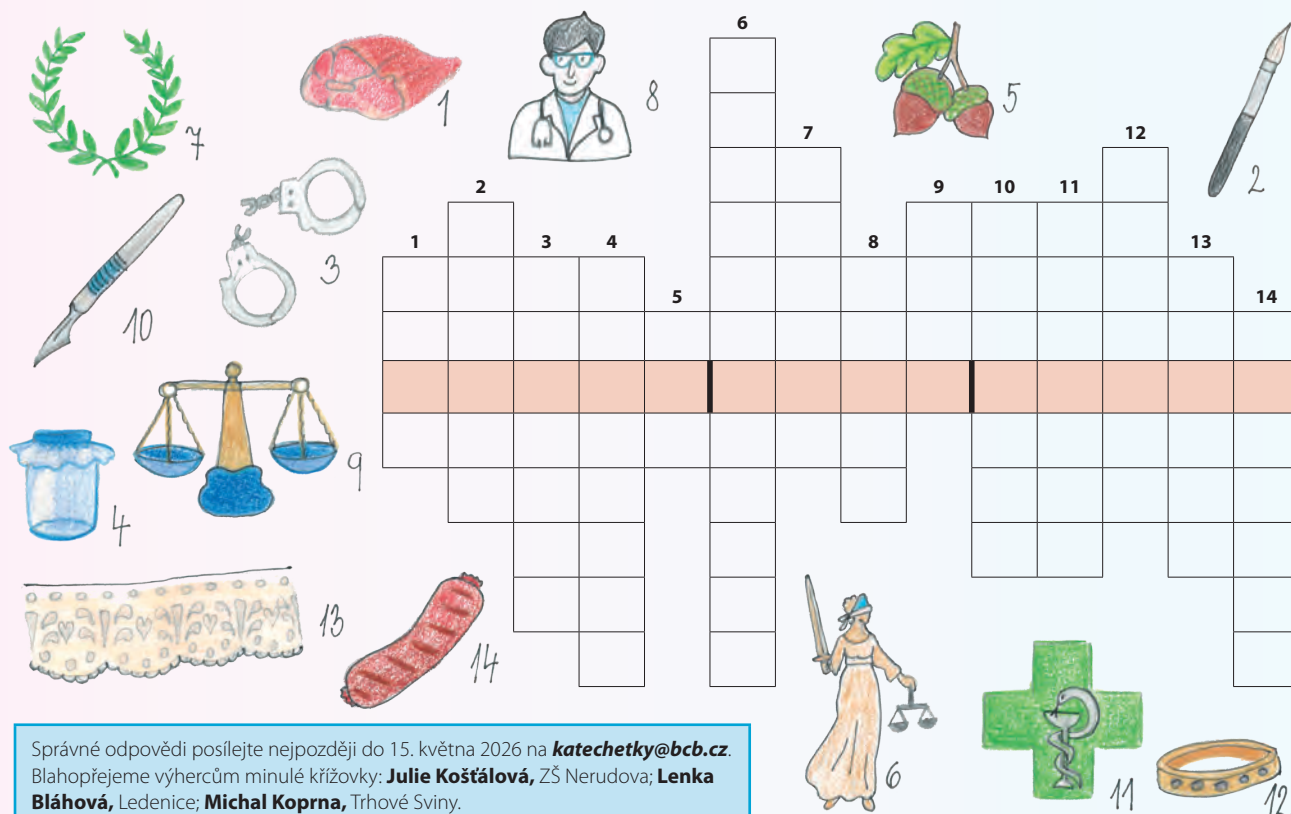
Květnový Cvrček provází malé čtenáře tématem potoků: potoky jsou v přírodě krásné, když jsou čisté, a je potřeba o ně pečovat jako o svá srdce.

Rádi zašleme na požádání zdarma ukázkové výtisky.

Bližší informace na webu:

www.casopisnezbeda.cz

„Zůstaň s námi, neboť se připozdívá.“ (Lk 24,29) Verš na měsíc duben pochází z evangelia svatého Lukáše a vypráví o tom, jak dva učedníci odcházejí z Jeruzaléma do Emaus. Vyprávěli si o událostech, které se v těch dnech staly. O tom, že Ježíš byl odsouzen a ukřižován. Cestou se k nim přidal sám Ježíš, ale oni ho nepoznali. Až večer, když ho vyzvali, aby s nimi zůstal a povečeřel, poznali, že je to Ježíš, který vstal z mrtvých. Víš, co se stalo a podle čeho ho učedníci poznali? (viz tajenka). „Když byl s nimi u, vzal chléb, vzdal a rozdával jim.“

Správné odpovědi pošlete nejpozději do 15. května 2026 na katechetky@bcb.cz.
Blahopřejeme výhercům minulé křížovky: **Julie Košťálová**, ZŠ Nerudova; **Lenka Bláhová**, Ledenice; **Michal Koprna**, Trhové Sviny.

INFORMACE Z CHARIT

... pomáháme lidem v nouzi...

Každý dobrovolník přichází s vlastním příběhem. Já mu pomáhám hledat, kam patří.

Letošní rok vyhlásilo OSN Mezinárodním rokem dobrovolníků a koncem dubna se po celé zemi každoročně konají Dny dobrovolnictví. Ukazují, že dobrovolníkem se může stát každý. Právě tyto lidé jsou nedílnou součástí pomoci, kterou Diecézní charita nabízí – ať už fungují pod Dobrovolnickým centrem nebo při Farních charitách.

Dobrovolník věnuje svůj čas druhému bez nároku na honorář. To je obecná definice. Pro mě jsou to ale lidé s velkým srdcem a empatií. Přicházejí k nám s různou motivací i nápady a každé setkání s nimi je pro mě jedinečné. Někdy chtějí jen zkušenost do životopisu, jindy jde o velmi interní a citlivou záležitost nebo potřebu něco si vyřešit v osobním životě. A já vlastně každý den skládám velké puzzle – hledám klienty a propojuji je s vhodnými dobrovolníky. Cítím v tom velkou zodpovědnost, jak v přístupu ke klientům, tak k dobrovolníkům. Dobrovolnictví je jedním z nejjednodušších způsobů, jak pomoci druhým a zároveň získat nové zkušenosti. Mnoho lidí si však myslí, že k tomu potřebují speciální schopnosti nebo dlouholetou praxi. Není to tak. Dobrovolníkem se může stát téměř každý, kdo má chuť pomáhat a je starší 15 let. Důležitá je také spolehlivost a zodpovědný přístup, protože lidé, kterým dobrovolníci pomáhají, se na jejich pomoc potřebují spolehnout. Jako zcela nezbytnou vnímám péči o dobrovolníky. Každý prochází zaškolením, které ho připraví na konkrétní činnost. Pravidelně se pak setkáváme na různých akcích nebo při supervizích. Povídáme si o situacích, které jsou pro ně náročné, i o radostech, které jim činnost přináší. To pomáhá předcházet jejich vyčerpání, ztrátě motivace a zároveň posiluje pocit, že někam patří.

V našem Dobrovolnickém centru máme aktuálně víc než 100 dobrovolníků od mladých lidí kolem osmnácti let až po lidi důchodového věku. Naši nejstarší dobrovolníci je krásných 86 let a svůj čas věnuje seniorům. Ráda bych zmínila nějaký konkrétní příběh, ale je těžké vybrat.

Naši lidé docházejí do Nemocnice v Českých Budějovicích a zpestřují čas pacientům. Máme dobrovolníky v domovech pro seniory, ale i ve službě, která pracuje s lidmi s různými formami psychického nebo duševního onemocnění. Zároveň jsou dobrovolníci důležitou oporou pro lidi s hendikepem – doprovázejí je na různé akce nebo jdou společně prostě jen na procházku. Věnujeme se ale i dětem – jejich doučování; ale děti motivujeme také k aktivnímu a smysluplnému trávení

Dobrovolnice Dagmar (vlevo) a koordinátorka dobrovolníků Monika Opelková.

volného času a snažíme se předcházet rizikovému chování, kterému často čelí. Moc si vážím i těch dobrovolníků, kteří se rozhodnou věnovat svůj čas lidem bez domova, protože to je další ze skupin lidí, kteří velmi špatně navazují přátelství a nedaří se jim jednoduše socializovat. Už řadu let jsme zapojeni také do korespondence s vězni, kterým pomáháme udržet kontakt se světem za mřížemi.

Charita je podle mě skvělým místem pro dobrovolnictví, nabízí spoustu možností, jak uplatnit své nadšení pro nezištnou pomoc druhým. A ne každý musí nutně pracovat s klienty. Víťame i zručné silné muže, kteří mohou vypomoci při různých jednorázových akcích typu stěhování, údržba zahrady apod. Jsme příležitostí pro firmy, které chtějí uspořádat dobrovolnický den svým zaměstnancům. Nápadů, jak uchopit dobrovolnictví, máme spoustu. Stačí se ozvat.

A co dalo dobrovolnictví mně? Životní směr.

*Monika Opelková, koordinátorka dobrovolníků,
Dobrovolnické centrum Diecézní charity České Budějovice*

Děti v zimbabwském Kwekwe vyrůstají bez podpory rodin i státu. Čeští dárci skrze Charitu darovali čtvrt milionu korun.

18. dubna 2026 oslavilo Zimbabwe 46. výročí své nezávislosti na Spojeném království. Od roku 2000 se ale země potýká s vážnými ekonomickými problémy a v posledních letech zaznamenává jen velmi pomalý ekonomický růst. Moc výkonná je soustředěna do rukou prezidenta, který je hlavou státu i vlády. Mnoho obyvatel by těžko přežívalo bez humanitární pomoci. Ekonomicky nestabilní situace země má za následek růst inflace, vysokou nezaměstnanost a znehodnocení domácí měny.

Čeští dárci skrze Diecézní charitu České Budějovice pomáhají už 17 let dětem z dětského domova v Kwekwe, kde žijí sirotci, opuštěné děti nebo děti, které rodiče nejsou schopni zabezpečit. Zajistit jim kvalitní péči a životní podmínky je ale čím dál složitější. Máme velkou radost, že díky naší podpoře nemuselo žádné z dětí opustit školu a mají tak naději na lepší budoucnost. Domovu se daří také díky činnosti sester Congregatio Jesu, které ho vedou, rozvíjet svou soběstačnost. Více se dočtete níže v dopise, který nám zaslaly.

Dopis ředitelky dětského domova Kwekwe

Rádi bychom Vám vyjádřili vděčnost za velkorysou finanční podporu našeho dětského domova, kterou jsme obdrželi od Diecézní charity České Budějovice. **V roce 2025 jsme od Vás přijali dary v celkové hodnotě 248 000 Kč.** Jsme vděční za tuto pomoc, která nám umožnila postarat se o děti v dětském domově. S darovanými finančními prostředky jsme se snažili hospodařit co nejlépe a uspokojit jimi nejdůležitější potřeby dětí. Použili jsme je na nákup potravin, abychom dětem zajistili pravidelnou a pokud možno výživnou a vyváženou stravu. Vzhledem k rostoucím cenám potravin a omezeným příjmům domácností je pro všechny stále náročnější si zajistit obživu. Část vašeho daru jsme použili také na nákup plynu do vařičů.

Váš dar také významně podpořil **vzdělání dětí**. Použili jsme ho na zaplacení školného dětem, které nejsou zařazené do stipendijního programu Higherlife Foundation. Žádné dítě nemuselo z finančních důvodů opustit školu. Dětem zapojeným do programu Higherlife Foundation pokrývá stipendium školné. Další náklady jako doprava do školy a ze školy, soukromé doučování a náklady na ubytování na univerzitách jsme hradili z darů. Díky tomu mohly děti chodit do školy s větším sebevědomím a důstojností.

Část vašeho daru jsme použili na **každodenní provoz domova, na nákup pohonných hmot a servis našeho auta**, které nutně potřebujeme pro přepravu dětí, na nákupy apod. Zakoupili jsme **barvu na drobné opravy** v domově, aby děti žily v čistém a příjemném prostředí. Dále jsme z darovaných peněz hradili **nočního hlídače** v domově. Tím jsme výrazně posílili bezpečí dětí i domova v nočních hodinách. V neposlední řadě přispěl váš dar na **nákup léků dětem a na nákup hygienických potřeb a čistících prostředků** potřebných pro udržení zdravého prostředí v domově. Díky vaší pomoci můžeme rychle reagovat, když některé z dětí potřebuje lékařské ošetření.

Domov čelí mnoha výzvám. V Zimbabwe přetrvává ekonomická nestabilita, pro kterou je typická vysoká inflace, nezaměstnanost a rostoucí ceny základních komodit a služeb. Od ledna 2024 neobdržel domov od státu žádné příspěvky na péči o děti. Příspěvky by měly být přidělovány dětem mladším 18 let na základě rozhodnutí soudu a měly by být vyplácené v místní měně ZIG (Zimbabwean Gold). Nestabilita této měny spolu s inflací výrazně snižuje jejich reálnou hodnotu. Domov je tak stále více závislý na podpoře dárců, jako jste vy, aby dokázal zajistit každodenní provoz a uspokojit základní potřeby dětí. Děti se zapojují do každodenních domácích činností a pomáhají s úklidem domácností. Během víkendů a školních prázdnin pomáhají na zahradě a s chovem brojlerů a nosnic. Nejen že tím pomáhají zajistit běžný chod domova, ale také se učí odpovědnosti a týmové práci. Kromě toho se děti zapojují do pěveckých soutěží a různých církevních programů. Poskytuje jim to příležitost setkat se s jinými dětmi a rozvíjet pěvecký talent.

Většině dětí v naší péči chybí rodinné zázemí a podpora příbuzných. Mnohé děti byly opuštěné a nemají žádné známé příbuzné ani bezpečný domov, kam by se mohly vrátit. V jejich 18 letech tak zůstává odpovědnost za péči o ně na domově, dokud nedokončí vysokou školu nebo jiné odborné vzdělání. To představuje další finanční náklady pro domov, protože jim nadále poskytujeme ubytování, stravu, podporujeme je ve vzdělávání a snažíme se jim pomoci, aby se pokud možno bez větších problémů osamostatnily.

Jednou z našich hlavních priorit je nyní pořízení nového vozidla. Naše současné auto je staré, vyžaduje časté opravy a není příliš spolehlivé. S novým autem bychom přepravovali děti bezpečněji a s nižšími náklady.

Ještě jednou vám velmi děkujeme za vaši štědrost, soucit a podporu. Vaše dary viditelně zlepšily život dětí a vrátily naději mnoha zranitelným mladým životům. Ujišťujeme vás, že se

snažíme maximálně dostát našemu závazku a hospodařit se všemi svěřenými prostředky transparentně a zodpovědně. Těšíme se na další spolupráci.

Kéž Vám Bůh žehná za Vaši vytrvalou podporu a za pomoc zranitelným dětem.

sestra Tendai Chirume CJ, ředitelka dětského domova

Domáci násilí se nevyhýbá ani seniorům. Obětem pomáhá charitní Intervenční centrum.

Domáci násilí není vždy vidět na první pohled. Nemusí za sebou zanechávat modřiny ani křik, často probíhá skrytě za zavřenými dveřmi. „Domáci násilí nezačíná fackou. Začíná nenápadně – poznámkami, kontrolou, postupným omezováním svobody,“ popisuje Hana Kadlecová, jedna z pracovníků charitního Intervenčního centra.

Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím Diecézní charity České Budějovice pomáhá v celém Jihočeském kraji – pobočky má v Českých Budějovicích, Strakoniciích a v Táboře. A je dobré ho kontaktovat, pokud máte strach, že se týká vás nebo někoho ve vašem okolí. Podle odborníků má domácí násilí totiž tendenci se postupně stupňovat. Zpočátku nenápadné projevy – například ponižování nebo izolace – mohou přerůst v dlouhodobý a závažný problém. V posledních týdnech navíc zaznamenávají čím dál více případů, kdy policie vykáže násilníka ze společné domácnosti. Jde ale až o krajní řešení – pomoc je důležité vyhledat mnohem dříve.

Například psychické a ekonomické formy násilí přitom bývají nejméně rozpoznatelné. „Lidé často ani nevědí, že to, co zažívají, je násilí. Berou to jako normální součást vztahu. Násilí totiž není vždy jen fyzické. Může mít podobu neustálé kontroly, vyhrožování nebo omezování přístupu k penězům,“ shodují se pracovníci Intervenčního centra.

Proč je tak těžké odejít

Otázka, proč lidé v násilných vztazích zůstávají, má podle odborníků složitou odpověď. Roli hraje strach, stud i závislost na partnerovi. „Oběti si často myslí, že je to jejich vina. Že kdyby se chovaly jinak, násilí by nepřicházelo,“ popisují zkušenosti z praxe. Situaci komplikují také děti, ekonomická nejistota nebo obava z reakce okolí. Rozhodnutí odejít tak bývá jedním z nejtěžších kroků.

Specifickou skupinou jsou pak senioři. V jejich případech se často jedná o ekonomické zneužívání nebo závislost na pečující osobě. „Často jde o nucení do půjček nebo situace, kdy blízká osoba převede finance pod svou kontrolu. Senior pak místo důchodu dostává jen omezené kapesné. Setkáváme se i s případy, kdy peníze na bydlení končí na účtu pečující osoby, ale náklady nejsou hrazeny a senior se dostává do dluhů,“ popisují příklady z praxe pracovníci centra. Zároveň upozorňují, že se starší lidé často bojí ozvat, protože násilnou osobou bývají rodinní

příslušníci a oni se stydí za to, že potomka špatně vychovali nebo nechtějí narušit rodinné vztahy. Často cítí také vinu za to, v jaké situaci se příbuzný nachází. Právě to ale může vést k tomu, že násilí zůstává dlouhodobě neřešené.

Pomoc zdarma a anonymně

Intervenční centrum nabízí lidem v krizové situaci okamžitou pomoc. Ta zahrnuje krizovou intervenci, sociální a právní poradenství nebo vytvoření bezpečnostního plánu. Služba je bezplatná a dostupná osobně, telefonicky i online. Klienti mohou zůstat v anonymitě. „Nejtěžší je udělat ten první krok a říct si o pomoc. Jakmile se to ale podaří, začíná se situace postupně měnit,“ zaznívá v podcastu. Právě ten první krok přitom často rozhoduje o tom, zda se člověk z násilného prostředí dostane včas.

Veronika Rybáčková

Nonstop telefonní linka:
603 281 300

Web:
www.dchcb.cz/nasili

Pobočky Intervenčního centra:

STRAKONICE: Smetanova 533 (po)

TÁBOR: Vančurova 2904 (út, st)

ČESKÉ BUDĚJOVICE: Kanovnická 18 (po–pá)

Přihlaste své děti na letní tábor DEMDAAL!

DEMDAAL z. s. je nezisková organizace, která již více než 30 let připravuje letní setkání pro děti a mládež. Tábory zajišťuje v úzké spolupráci s římskokatolickými farnostmi Prachatic, Netolice a Strunkovice nad Blanicí. Cílem je účastníkům nabízet jak bohatý herní program s táborovým příběhem, tak i poutavá duchovní témata.

Tábory DEMDAAL jsou určené pro děti od ukončené první třídy ZŠ po dospívající mládež do 18 let. Mladší táborníci bývají rozděleni do menších skupinek přibližně o deseti členech, které mezi sebou soutěží v rámci celotáborové hry. Pro starší táborníky, většinou od ukončené osmé třídy, pak každé 2–3 roky vzniká nová skupina s vlastním programem. Ze starších skupin je momentálně aktivní skupina Höblíků, jejíž členové jsou ve věku 16–17 let. Letos bychom rádi založili i skupinku novou pro účastníky ve věku 14–15 let.

Letní tábor 2026

Letošní tábor se bude konat od 13. července do 24. července pod názvem JEDNOU BUDEM DÁL... Dějištěm bude nově tábořiště Olšina v Květušíně u Polné na Šumavě. Jedná se o rekreační areál v nádherné šumavské přírodě poblíž rybníku Olšina. Ubytovaní bude zajištěno v chatkách a zázemí v pevných budovách.

Pro účastníky bude připravena celotáborová hra s morálním a duchovním přesahem, soutěže, tvořivé, sportovní a hudební aktivity, ale i duchovní témata a bohoslužby. Starší děti a dospívající mládež se pak mohou těšit na samostatný program v rámci separátních táborových skupinek. Věříme, že když se letos tábora DEMDAAL zúčastníte, poznáte tam nové kamarády a zažijete dobrodružství, na která budete dlouho a rádi vzpomínat!

Pokud budete mít jakékoli dotazy, jsme Vám k dispozici přednostně na mailu ruze.nov@seznam.cz nebo na telefonu 728 375 786.

Zpracoval Petr Samec

www.demdaal.cz

jednou budem dál...

Letní tábor pro děti 7-18 let

13-24.7.2026

cena

Chatkový areál Olšina Květušín u Polné na Šumavě 4.500Kč

Jak se přihlásit na tábor?

Přihlášku a všechny další nezbytné dokumenty najdete na <https://www.demdaal.cz/home/>. Vyplněné dokumenty, prosím, pošlete emailem na adresu ruze.nov@seznam.cz, nebo poštou na adresu Růžena Nováková, Nová 259, 384 26 Strunkovice nad Blanicí. Přihlášku, prosím, odevzdejte co nejdříve – účastníky můžeme přijímat pouze do naplnění kapacity. Přihláška je platná až po zaplacení účastnického poplatku. Pokud by byla výše ceny překážkou účasti vašeho dítěte, kontaktujte hlavní vedoucí R. Novákovou – určitě najdeme řešení.

Prosba o sponzoring

Protože je DEMDAAL nezisková organizace, prosíme o sponzorování naší činnosti. Zvláště v současné situaci budeme vděční za jakýkoli finanční dar, který je možné zaslat na číslo účtu 235061684/0300 u ČSOB. Samozřejmě pak bude vystavení sponzorské smlouvy.

Bude tak umožněna účast i dětem, pro které by byla obtížně dostupná z finančních důvodů.

Děkujeme za pochopení a vstřícnost.

Putování BIGY a CZŠ za svatým Augustinem

Pokud půjdete křížovou chodbou dominikánského kláštera v Českých Budějovicích, uvidíte na jedné z nástěnných maleb svatého Augustina, který na břehu moře rozmlouvá s chlapcem o tajemství Nejsvětější Trojice.

Je to poměrně známý výjev, který nám vytanul na mysli, když jsme rozhodovali, kam zamíří tradiční pouť českobudějovického Biskupského gymnázia a Církevní základní školy během jarních prázdnin. Skupina třiceti poutníků – zaměstnanců našich škol, jejich rodinných příslušníků a přátel školy – tedy letos vyrazila do Alžírsko.

Během týdenní cesty jsme navštívili řadu významných římských památek, hrobky místních králů i starobylá města, která dodnes nesou stopy dávné křesťanské přítomnosti.

Silným okamžikem byla návštěva města Hippo (dnešní Annaba), kde svatý Augustin sloužil jako biskup. Měli jsme možnost vidět základy chrámu, kde působil, i dochované baptisterium – němého svědka víry prvních křesťanů této oblasti. Nad tímto pro nás památným místem dnes stojí krásná bazilika svatého Augustina. Právě zde pronesl náš duchovní průvodce, páter Alan Kříšťan, své zamyšlení. Připomněl nám, že víra není jen souborem hotových odpovědí, ale především je cestou hledání – podobně jako u svatého Augustina, který celý život hledal pravdu, až ji našel v Bohu.

Naše pouť nebyla jen poznávací cestou, ale také společně sdíleným časem mimo každodenní školní rytmus. Měli jsme možnost vidět místa, o nichž běžně učíme nebo čteme, a zasadit je do skutečného prostoru. Setkání se stopami Augustinova života nám připomnělo, že velké myšlenky vznikají v konkrétních podmínkách a že i hledání pravdy je vždy osobní cestou. Do Českých Budějovic jsme se vrátili s řadou podnětů a nových souvislostí, které využijeme při našem dalším životě nebo při naší práci ve škole.

Martin Maršík

Ruiny města Hippo, kde svatý Augustin působil jako biskup (393–430), založil klášter a napsal mnoho svých děl. V pozadí je bazilika sv. Augustina.

Účastníci poutě za sv. Augustinem v alžírské botanické zahradě.

Symbolický náhrobek sv. Augustina z ostatkem v Annabě.

Setkání, které pohladilo srdce

Pátek 13. března byl pro seniory na duchovní obnově v Českých Budějovicích opravdu požehnaným dnem. Někteří přišli již ráno na půl devátou, aby mohli přijmout svátost smíření; zpovídal otec Pavel Hertl SDB.

Duchovní obnovu v budově biskupství pro 50 účastníků vedl salesián Tomáš Rádl. Začal modlitbou těla s tím, že není správné mluvit jen o duchovní obnově, ale potřebujeme i obnovu fyzickou. Při první promluvě, věnované ženám, vycházel z příběhu o ženě cizoložnici v Janově evangeliu. Z toho si ženy, ale i muži mohli odnést, že všichni jsme v zájmu a v objetí milovaného Boha. Poté následovaly prosby, přičemž kdo chtěl, řekl nahlas, za co prosí, a všichni se pomodlili modlitbu pod vedením otce Tomáše.

Od 11:00 jsme prožili mši svatou v kostele Svaté rodiny při Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna, na jejímž začátku otec Rádl připomněl, že se sice připravujeme na oslavu vzkříšení o Velikonocích, ale že vzkříšený Ježíš je pořád s námi. Potěšením pro nás také bylo to, že otec Jan Mikeš, spirituál gymnázia, vyjednal studentku, která mši svatou hudebně doprovázela. Při druhé promluvě od 13:00 byli v popředí tematicky muži, a to na příbězích dvou biblických Josefů. Oba vynikali svými sny, ale také důvěrou Bohu, věností a láskou. U starozákonního Josefa se to projevilo v tom, že svým bratrům, s kterými se po letech setkal v Egyptě, odpustil. Zaujal vůči nim postoj plný lásky a přijetí: „*Vy jste se mnou jednali zle, ale Bůh to proměnil a využil pro vaše dobro.*“ Často to ale lidi v podobných situacích mohou vnímat tak, že je to postavené na hlavu, přeci „*jak ty ke mně, tak já k tobě.*“ Josef nás ale učí: „*Nech to být, odevzdejme to Pánu, to je minulost.*“ Při té příležitosti jako salesián připomněl sny sv. Jana Boska. A u sv. Josefa vidíme statečnost jeho lásky, když chtěl tajně propustit Marii, tím totiž vlastně porušil židovský zákon. Narodil od egyptského Josefa si nikdy neužil své slávy. Ale tím, že uposlechl anděla, kterého k němu ve snech posílal Bůh, vzal k sobě Marii a ochraňoval ji i Ježíše, vlastně také zachránil své bratry a sestry, i když k tomu došlo až po jeho smrti.

Otec Tomáš pak četl úryvek z knihy o Ježíšově dětství, dospívání a o vztahu k Josefovi, kterou napsal francouzsko-belgický

spisovatel Éric-Emmanuel Schmitt. Upozornil nás, že to je jen beletrie, ale chce tím sdělit, jak je důležité společenství lásky a říkat si, či si dávat najevo, že se máme rádi. To vytváříme při slavení eucharistie, ale také při káfičku aj. Vyprávěl příběh o jednom klientovi salesiánského střediska dětí a mládeže, který byl v nemocnici a připoutaný na lůžko už ve velmi špatném zdravotním stavu. Až jednu uklízečku napadlo: „*Co kdybychom ho vyvezli ven?*“ Protože bylo hezky, opravdu ho vyvezli ven do slunného a rozkvetlého areálu nemocnice. A od této chvíle se jeho stav začal zlepšovat a dnes pomáhá, sice se zdravotními omezeními, jako dobrovolník. A na začátku toho byla pozornost jedné uklízečky. A na závěr promluvy jsme si vyslechli ještě jeden příběh jednoho profesora. Ten jako dítě se během hraní venku šel napít a pak si vzít něco k jídlu do spíže, když ho vyrušil otec se sousedem. Aby se neprozradil, vyslechl tak jejich rozhovor. Souseda zajímalo, kterého ze svých mnoha dětí má otec nejradši a otec postupně vyjmenoval všechny děti. A to otec Tomáš přenesl na nás, že tak to má Bůh s námi, na každém z nás mu záleží, o každém z nás ví... A s tímto vědomím jsme pak už přešli ke sdílení, kdy jedna paní řekla, že je dobře, že si uvědomila, jak jednat při problémech se sousedy – i ten soused, který dělá problémy a naschvály, je miláček Boží, k čemuž se někteří přidali. A jiná účastnice poděkovala za to, že je omladil, že se cítila jako na táboře pro mládež.

Po rozloučení, modlitbě a požehnání někteří ještě zamířili na náměstí Přemysla Otakara II., kde poslouchali poutavý výklad pana inženýra Jiřího Míchala o náměstí a některých historických událostech spojených se vznikem královského města a s vývojem českobudějovického centra.

Byl to den setkání, radosti a Boží blízkosti.

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

Personalialia

A/ Životní jubilea:

Mons. ThDr. Vlastimil KROČIL, Ph.D.

oslaví **10. 5. 2026** své **šedesáté páté** narozeniny.

P. Mgr. Jiří MŮČKA, OMI

oslaví **13. 5. 2026** své **padesáté** narozeniny.

R. D. prof. PaedDr. ThDr. MUDr. Jaroslav Max

KAŠPARŮ, Ph.D. oslaví **14. 5. 2026** své **sedmdesáté šesté** narozeniny.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

Konferenční sál v budově Biskupství českobudějovického zaplnilo asi 50 účastníků.

Postní putování k Panně Marii Bolestné na Dobrou Vodu u Českých Budějovic

Farnost Dobrá Voda u Českých Budějovic prožila v pátek 27. března poutní slavnost ke cti patronky místního kostela, Panny Marie Bolestné. Poutě se tu slaví podle starého kalendáře o Bolestném pátku – pátku před Květnou nedělí. Jiskrné odpoledne se slunečními paprsky i pronikavým větrem zastihlo poutníky u jednotlivých zastavení křížové cesty kolem kostela. Následovala modlitba růžence a samotná poutní mše svatá, kterou sloužil Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický. Koncelebrovali P. Stanislav Brožka, duchovní správce farnosti Dobrá Voda a P. Zdeněk Mareš, děkan katedrální kapituly.

„Milí přátelé, **dnes je Bolestný pátek** a nadcházející Květná neděle bude pro věřící vstupem do nejkrásnějšího a nejdůležitějšího období liturgického roku – **do Svatého týdne**. Na Velký pátek budeme uctívat Kristův kříž, nástroj bolesti, utrpení, a také spásy. Po celá staletí říkáme: **„Ave crux, spes nostra unica. Buď zdrav, kříží, naše jedinečná, jediná naděje.“** Žádná jiná naděje pro člověka není, než právě kříž,“ říká na začátku své homilie biskup Posád a mluví o Panně Marii jako **o Matce naděje**, protože porodila Krista, který tuto naději přinesl.

„Maria se v evangeliích jeví jako tichá, prostá žena, která často nerozumí tomu, co se kolem ní děje, ale která o každém slovu a o každé události uvažuje ve svém srdci,“ pokračuje otec biskup Pavel a dodává, že mezi nadějí a nasloucháním Bohu je veliká spojitost. Maria je ženou, která naslouchá a přijímá život tak, jak přichází, až do chvíle, kdy je její syn Ježíš Kristus na Kalvárii přibit na kříž.

„Evangelia jsou ohledně Mariiny přítomnosti pod křížem překvapivě mlčenlivá, stručná a diskrétní. Uvádějí pouze: Maria tam stála. **Stabat Mater Dolorosa**,“ říká biskup Posád a doplňuje, že tam Maria stála uprostřed obrovských temnot, ale neodešla, protože je vždycky přítomna tam, kde je zapotřebí držet rozžatou svíci na ponurém místě. Stojí tam proto, že je věrnou Boží služebnicí, jak pravila už při Zvěstování: *„Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle Tvého slova.“* (Lk 21, 38)

Maria zná utrpení nás, lidí. Utrpení matek a otců, když trpí

jejich děti. Může nás mnohému naučit, především ctnosti čekání. Kéž je nám oporou na naší životní cestě! Kéž nás také naučí ukázat **na hodnotu bolesti, utrpení a smrti! Panno Maria sedmibolestná, oroduj za nás!**

Poutní mši svatou nádherně hudebně doprovodilo katedrální hudební těleso a duchovní správce farnosti P. Brožka pozval v jejím závěru všechny přítomné na pohoštění, které s láskou připravily místní sestřičky i farnice a na kterém se sám podílel výtečným krutím masem.

Text a foto: Stanislava Vitoňová, Člověk a víra

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

2. 5.	14:00	Modřice, kostel sv. Gotharda: poutní mše sv.
16. 5.	10:00	Nepomuk: poutní mše sv.
17. 5.	11:00	Horažďovice: mše sv.
19. 5.	9:00	Železná Ruda: mše sv., vikariátní konference
21. 5.	18:00	Písek: mše svatá a procesí
24. 5.	9:00	Č. Budějovice, katedrála: mše sv. s udělováním svátosti biřmování
25. 5.	14:30	Praha: Komise pro laiky a hnutí ČBK
26. 5.	9:00	Katovice: mše sv., vikariátní konference
28. 5.	10:00	Praha: ekonomicko-právní komise ČBK
31. 5.	10:30	Křemešník: poutní mše sv.
4. 6.	17:30	Č. Budějovice, klášterní kostel: mše svatá a procesí (slavnost Těla a Krve Páně)
6. 6.		Brno: beatifikace Jana Buly a Václava Drboly
12. 6.	18:00	České Budějovice, kostel Srdce Páně: mše sv.

Změna vyhrazena

Služebnice Domova Matky zvou na letní setkání pro dívky na Dobré Vodě

Cílem letních setkání Služebnic Domova Matky (Hogar de la Madre) je vytvořit prostou a radostnou atmosféru, ve které mohou dívky lidsky i duchovně růst.

Po lidské stránce se Služebnice Domova Matky snaží vzdělávat mladé lidi v hodnotách, které jim pomohou dozrát jako katolíkům v dnešní společnosti. Po duchovní stránce se Služebnice Domova Matky snaží, aby mladí pochopili důležitost a nezbytnost života modlitby a každodenního úsilí o svatost. Domov Matky má více než 25 let zkušeností s pořádáním letních setkání ve Španělsku, Irsku, USA, Mexiku, Itálii a Ekvádoru. Na letních setkáních se dívky mohou účastnit her, pochodů, sportů, kreativních činností, písní v různých jazycích, ale také modliteb a každodenní mše svaté.

Dvě setkání pro dívky v roce 2026

Letos v létě nabízejí Služebnice Domova Matky dvě možnosti setkání pro dívky různého věku a podle různých preferencí. Pro dívky od 6 do 12 let to bude příměstské letní setkání na faře v Dobré Vodě u Č. Budějovic od 10. do 13. srpna 2026 každý

Založení komunity Služebnic Domova Matky v naší diecézi na Dobré Vodě (1. 9. 2024).

den od 9:00 do 18:00. Dívky budou spát doma a mohou přijít každý den, nebo jenom v některé dny. Pro dívky starší 14 let je připraveno letní setkání od 18. do 24. srpna, které zahrnuje i celotýdenní pobyt na faře v Dobré Vodě.

Sestra Zdeňka

LETNÍ SETKÁNÍ 2026 DOMOVA MATKY

PRO DÍVKY NA DOBRÉ VODĚ U ČB

Letní katolické setkání

Kdo se může účastnit?
Holky starší 14 let

Datum: 18.8. - 24.8. (7 dní)

Ubytování:
Fara na Dobré Vodě

Cena: 2300 Kč

PŘÍMĚSTSKÉ LETNÍ SETKÁNÍ

Kdo se může účastnit?
Dívky ve věku 6 až 12 let

Datum: 10.8. - 13.8. (4 dny)

Cena: 120 Kč za 1 den, jídlo a materiály v ceně.

PŘEDBĚŽNÁ PŘÍHLÁŠKA NA LETNÍ SETKÁNÍ

SLUŽEBNICE DOMOVA MATKY:
+ 420 734 730 744
RCHSHM@HOGARDELAMADRE.ORG

O Služebnicích Domova Matky (Hogar de la Madre)

Služebnice Domova Matky jsou duchovní rodinou, založenou ve Španělsku P. Rafaellem Alonso Reymundem. Mají v církvi tři poslání:

- hájit Eucharistii
- hájit čest naší Matky, zejména ve vztahu k jejímu panenství
- získávat mládež pro Ježíše Krista

Základní cestou, jak přiblížit mládež k Pánu, je přivést ji k Eucharistii a k Panně Marii. Každý měsíc organizují Služebnice Domova Matky setkání pro dívky, čas od času duchovní obnovy a/nebo poutě a také jedno každoroční letní setkání. Během roku pořádají i další různorodé aktivity.

V českobudějovické diecézi založily Služebnice Domova Matky komunitu v létě 2024. Zázemí mají na faře v Dobré Vodě u Českých Budějovic. Služebnice Domova Matky pomáhají ve farnosti, v diecézi a také pracují na Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna v Českých Budějovicích.

Pokud máte zájem o více informací, podívejte se na webové stránky <https://www.hogardelamadre.org/cz/>

Ke 150. výročí úmrtí P. Františka Kamarýta

Nad ránem druhé neděle po Velikonocích, tehdy s připomínkou Dobrého pastýře (Jan 10, 11–16), dne 30. dubna 1876 se po ochrnutí plic na věčnost odebral P. František Kamarýt, vlasteneckým druhým jménem Dobromil, významná osobnost církevní správy Kaplicka, překladatel i autor náboženských spisů a odborník na včelařství. Pohřební obřady o dva dny později vykonal děkan katedrální kapituly Jan Šavel.

František Kamarýt se narodil 27. ledna 1812 ve Velešíně do početné rodiny pekaře Jana Kamareitha a jeho manželky Alžběty. Studia nižší i vyšší vykonal v Českých Budějovicích. V kněžském semináři zprostředkovával četbu a prodej českých knih a časopisů, psal básně. Později převážně z němčiny překládal příručky pro praktický křesťanský život. Jeho zaměření životní i literární ovlivnil starší bratr P. Josef Vlastimil Kamarýt (1797–1833), kaplan v Táboře, poté vyčleněný kaplan (exposita) při poutním kostele na Klokotech (1825), vlastenecký básník, sběratel lidové slovesnosti a duchovních písní. P. František pečoval o bratrovu památku, vydával jeho dílo a zasloužil se o vybudování jeho pomníku na táborském hřbitově (1867). Po vysvěcení na kněze (25. 7. 1838) nastoupil František Kamarýt v září 1838 do Kaplice, kam si ho za osobního kaplana vyžádal téměř osmdesátiletý děkan P. Christian Hofmann (nar. 1759, vysvěcen 1782; 1815–1845). Kamarýt ve farnosti prožil prakticky celý profesní život. Šikovný mladý kněz, který posléze získal zaopatření českého fundančního kaplana (26. 1. 1841), se stal pravou rukou starého děkana. Ten pro narůstající obtíže stáří, mj. se zrakem, musel v červenci 1842 požádat představitele českobudějovické diecéze nejen o uvolnění z vikariátního úřadu (od 1806), nýbrž také z přímé správy farnosti, pro kterou se souhlasem patronátu doporučil kaplana Kamarýta. Ten musel narychlo složit tzv. konkurzní zkoušku, předepsanou pro samostatné vedení duchovní správy. Dne 25. srpna 1842 se Kamarýt stal administrátorem farnosti Kaplice, kde se po 30 letech zopakovala obdobná situace (děkan J. P. Spalt, admin. M. Schimack: 1812–1815). Po smrti děkana Hofmanna (3. 7. 1845) patron hr. Jiří Buquoy téměř navzdory dobové praxi, ovšem po zásluze, navrhl za jeho následovníka Františka Kamarýta (ustanoven 11. 10. 1845).

Schopný kněz neunikl pozornosti představených. Spokojený biskup J. O. Lindauer ho po generální visitaci jmenoval sekretářem kaplického vikariátu (5. 10. 1846). Biskup J. V. Jirsík pak ustanovil F. Kamarýta administrátorem tehdejšího benešovského vikariátu (20. 10. 1854). Do rukou biskupa Jirsíka následně P. František složil přísahu jako vikář a školdozorce a stal se biskupským konsistorním radou (2. 1. 1856). Po úpravě správního členění diecéze mu příslušelo stejné postavení v čele kaplického vikariátu (od 1. 1. 1857). Nakonec biskup Jirsík jmenoval Kamarýta arciknězem budějovického arcikněžství s působností pro vikariáty Hluboká, Soběslav, Týn nad Vltavou a Vodňany (22. 9. 1866). Tyto funkce zastával až do konce života. Literární spisování vystřídala úřední činnost, zachycená jeho drobným úhledným rukopisem.

V přelomové době se Kaplice stala sídlem okresní správy (1850). Vedle poddanství a poddanských dávek byly zrušeny i desátky a z úroků finanční náhrady byla nově hrazena součást živobytí farního duchovenstva. Ve třetí čtvrtině 19. století farnost čítala na 4 000 věřících obou zemských jazyků, o které

Hlavní oltář v kaplickém kostele sv. Petra a Pavla.

pečoval děkan se dvěma kaplany. V průměru ročně pokřtili 133 dětí, oddali 29 párů snoubenců a ke hrobu doprovodili 114 zesnulých. Po desetiletích jednání se postavila nová škola (1862) a rozšířil se hřbitov za kapli sv. Josefa a sv. Barbory (1870), opravenou po požáru města (1872). Obec Rojov byla přifařena k Omleničce (od 1858).

Děkan Kamarýt se zasadil o stavební obnovu obou kaplických kostelů. Převážně díky dobrodincům se taktéž pořídilo nové zařízení a vybavení. Kamarýtovu proměnu interiéru děkanského kostela sv. Petra a Pavla dodnes připomíná novogotický hlavní oltář s poloreliéfní postavou jeho osobního patrona sv. Františka Saleského (1868) a novogotická kazatelna (1874). Jako dobrý hospodář se Kamarýt staral také o objekt děkanství a související nemovitosti.

Slovy nekrologu v časopise Světozor (roč. 10, s. 327) P. František Dobromil Kamarýt byl „muž vzdělaný, dobročinný a vlastimilovný, kněz příkladný, u vykonání svých povinností bedlivý a o ozdobení a obnovení chrámu kaplického nemálo zasloužilý. Čest a sláva jeho památce!“

Možno dodat, že vikářem kaplického vikariátu byl poté jmenován P. Emanuel Papír, osobní děkan v Benešově. Pastýřem kaplické farnosti byl ustanoven P. Filip Schneedorfer, dosavadní farář v Blansku (17. 8. 1876).

Pavla Stuchlá